

Het Groninger Landschap

Koolstoffixatie door veen is oplossing voor deel CO₂ uitstoot

Stichting Het Groninger Landschap wil in het Zuidlaardermeergebied op grote schaal (hoog) veenvorming op gang brengen door van vroegere landbouwgebieden moerassen en wetlands te maken. Daarbij wordt bekeken hoeveel CO₂ die veenvorming gaat binden en hoeveel reductie van broeikasgassen dat met zich meebrengt. De eerste resultaten zijn positief. Het Groninger Landschap heeft een aantal proeven uitgevoerd in het Zuidlaardermeergebied, in de Oosterpolder en de Harener Wildernis. Grond is afgeplagd om de veenvorming te stimuleren. Met name de ontwikkelingen in de Oosterpolder zijn succesvol. Sinds de start van het project in 1999 is de veenmosgroei sterk op gang gekomen. Inmiddels zijn daar acht soorten aangetroffen: Stijf veenmos, Geoord veenmos, Waterveenmos, Gewimperd veenmos, Haakveenmos, Glanzend veenmos, Gewoon veenmos en Slank veenmos. Lokaal komt Moeraskartelblad voor. Op de plekken waar minder diep is afgegraven, is de vegetatie ruiger met onder andere soorten als Hennegras en Pitrus. Ook het waterpeil is cruciaal.

Afgeplagde grond en veenvorming in de Harener Wildernis (foto: Michel Krol)

Eigenlijk hoort het gebied permanent plas-dras te staan. Vervolgens is het belangrijk dat zich veenmossoorten in het gebied vestigen die zich snel uitbreiden en die tegen redelijk mine-

raalrijke omstandigheden kunnen, zoals Gewoon veenmos en Haakveenmos. Er wordt nog bekeken of er actief veenmos geoogst gaat worden van grote groeiplaatsen in het Zuidlaardermeergebied om de veenmosgroei actief te stimuleren. Resultaten hiervan in andere veenproeven in binnen- en buitenland zijn veelbelovend.

Natuur, mensen en economie profiteren van CO₂-fixatie. Uit analyses bleek dat gemiddeld jaarlijks 52 gram koolstof per vierkante meter wordt vastgelegd in de Oosterpolder. En dat in een relatief korte tijd, met veenmos waarvan de groei nog op gang moest komen en het waterbeheer ook nog niet optimaal was. Het biedt een structurele oplossing voor een deel van de CO₂-uitstoot. Veenvorming vergroot de diversiteit van het gebied en zorgt ervoor dat het gebied nog aantrekkelijker wordt voor flora en fauna die in grote gevarieerde wetlands thuishoren. Kortom, dit project beïnvloedt de klimaatdiscussie, verbetert de biodiversiteit en daarmee ook de belevingswaarde voor het publiek. **Michel Krol**, rayonbeheerder

Het Flevo-Landschap

Landbouwgrond wordt ecologische stapsteen

Tot voor kort bood de Rotterdamse Hoek in de Noordoostpolder een andere aanblik dan nu. Het was een ontoegankelijk natuurgebiedje: een bosje van 4 hectare met een kwelplas. Vorig jaar heeft Het Flevo-landschap het gebied, dat deel uitmaakt van de Ecologische Hoofdstructuur en grenst aan Natura2000-gebied IJsselmeer, uitgebreid met 10 hectare moeras en 38 hectare nat weidevogelgrasland. Om het kwel- en regenwater in winter en voorjaar beter vast te houden, is de waterhuishouding regelbaar gemaakt met stuwen. De zuidelijke kavel is omgevormd tot drie plassen waar brede rietkragen komen. De noordelijke kavels zijn ingezaaid met grasmengsels geschikt voor weidevogels. Voor Rugstreeppadden, die in de Noordoostpolder mede dankzij speciale leefgebieden talrijk voorkomen, zijn drie speciale poelen gegraven. Met deze uitbreiding is de functie van de Rotterdamse Hoek vergroot. De plassen en graslanden zijn ondersteunend voor het N2000-gebied IJsselmeer. Bij harde wind vinden eenden en zwanen binnendijs een beschutte plek. Verder biedt de Rotterdamse Hoek leefgebied aan moeras-, water- en weidevogels. De eerste zomer waren al weidevogels als

Rotterdamse Hoek (foto: Het Flevo-landschap)

Kievit, Grutto, Veldleeuwerik en Graspieper aanwezig. Vogels als Roerdomp, Baardman en Waterral worden verwacht als de rietkragen zijn ontwikkeld. Het gebied is één van de stapstenen waar het water van het IJssel- en Markermeer en binnendijkse natuur van Flevoland elkaar ontmoeten en past in de reeks Lepelaarplassen, Oostvaardersplassen, Kamperhoek en de Friese kust.

De Rotterdamse Hoek ligt midden in agrarisch gebied op voormalige landbouwgrond dat sterke kwel vertoont. In

het project is een kavel particulier (agrarisch) natuurbeheer samen met de kavels van Het Flevo-landschap ingericht, zodat één geheel is ontstaan. De belangstelling vanuit de agrarische omgeving was hoe dan ook positief. De voormalige eigenaren hebben terreinkennis ingebracht en omgekeerd heeft ook Het Flevo-landschap ingezet op samenwerking. In de waterhuishouding is rekening gehouden met zowel natuur- als agrarisch belang. Het gebied is toegankelijk voor wandelaars (zonder hond). Via een wandelroute langs het moeras en door het bosje is de IJsselmeerdijk te bereiken, die een weids uitzicht over het IJsselmeer biedt. **Riet Rijs**, hoofd afdeling Beleid & Kwaliteit / plv. Directeur